

Гожик Петро Феодосійович

21.X.1937

Відомий український вчений в галузі палеонтології та стратиграфії неогенових і антропогенових відкладів та морської геології, доктор геолого-мінералогічних наук (1993), член-кореспондент НАН України (1995), Заслужений діяч науки й техніки (1997), заступник директора з наукової роботи Інституту геологічних наук НАН України (1987-1997), директор ІГН НАН України (з 1997), завідувач відділу геологічної екології (з 2000). Лауреат Державної премії України в галузі науки і техніки (1989, 2000).

Петро Феодосійович Гожик народився 21 жовтня 1937р. у смт Гоща Гощанського району Рівненської області в селянській родині. Закінчив географічний факультет Чернівецького державного університету (1954-1959). У 1959-1960рр. працював директором школи. У 1960р. поступив до аспірантури Інституту геологічних наук по закінченні якої його діяльність нерозривно пов'язана з інститутом. Інститут геологічних наук – це та ділянка, де він працював науковим, старшим науковим співробітником, завідувачем лабораторії, заступником директора і нині завідувачем відділу і директором, де він

реалізує потенціал ученого і свою громадську позицію.

Наукові інтереси вченого багатогранні. Петро Феодосійович передусім – фахівець із вивчення прісноводної фауни моллюсків, зокрема, уніонід. Цьому питанню він присвятив чимало праць, серед яких слід відмітити “Пресноводные и наземные моллюски миоцена Правобережной Украины” (1978). Як фахівець в галузі геології і стратиграфії антропогенових і неогенових відкладів, він визначив геологічний вік терас Дністра, Прута, Дніпра та здійснив кореляцію різнофаціальних утворень антропогену. Найважливіші монографії з цього питання такі: “Чернобыльско-Чистоголовский комплекс краевых образований” (1976), “Гляциодислокации горы Пивиха” (1976), “Антропогеновые отложения Украины” (1986), “Кореляция лесів і льодовикових відкладів Польщі й України” (2000).

П.Ф.Гожик провадив геологічне обґрунтування проектів гідротехнічного будівництва на півдні України, вивчав динаміку північно-західного узбережжя Чорного моря, про що йдеться в таких його книгах як “Геология шельфа УССР: Лиманы” (1984), “Направленность развития берега между Днестрским лиманом и дельтой Дуная” (1988), “Геологическое строение Северного Черноморья” (1991), “Геологические условия строительства Днепровско-Бугского гидроузла” (1989) та ін. Теоретичні розробки вченого покладено в основу побудови стратиграфічних схем, палеогеографічних карт, інженерної геології.

Багато уваги Петро Феодосійович приділяє вивченню геології Світового океану. Він брав участь у морських експедиціях в Індійському, Тихому, Атлантичному та Південному океанах. За його участю вийшли в світ такі монографії: “Геология и металлогения северной и экваториальной частей Ин-

дійського океана" (1984), "Геология и металлогения юго-западной части Красного моря" (1988), "Геология и металлогения тропической Атлантики" (1989), "Геология и металлогения Южного океана" (1991). За цикл робіт "Регіональна океанологія: стан середовища та мінерально-сировинні ресурси Атлантичного, Індійського, Південного океанів та їх морів" у 2000р. П.Ф.Гожика в числі інших співавторів було удостоєно Державної премії України і галузі науки і техніки.

П.Ф.Гожик - ініціатор створення та перший директор Центру антарктичних досліджень НАН України (нині Український Антарктичний центр Міністерства освіти і науки України). Під його керівництвом організовано першу і другу антарктичні експедиції на українську антарктичну станцію

"Академік Вернадський", де випробовуються найсучасніші технології та розробляються новітні методи досліджень широкого спектру природничих наук, досліджуються можливості використання біологічних та мінеральних ресурсів.

Чимало сил та енергії вчений віддає науково-організаційній роботі. Він очолює Національний стратиграфічний комітет України, є віцепрезидентом Українського палеонтологічного товариства, членом Науково-технічної ради з досліджень Антарктики, головним редактором "Геологічного журналу", Бюлетеня Українського антарктичного центру, членом Міжнародної комісії по вивченню четвертинного періоду, очолює спецраду із захисту докторських дисертацій.